

Riksförbundet Barnen Först: s Tidskrift maj 2005

Innehåll

- En stor liten pojke! Afsaneh Vahdat
- Omedelbart uppehållstillstånd till..... Kavosh Mehran
- Det är inte lätt att vara tonåring idag. Anna- Lena Eklund
- Vi kräver amnesti för alla asylsökande Kimia Pazoki

Kavosh Mehran är ordförande för Barnen Först i Stockholm, styrelsemedlem i Riksförbundet och aktiv i centralbyrån för Children First now, internationell kampanj för Barnen Först

Omedelbart uppehållstillstånd till alla apatiska barn.

Ett mer vidgat syn på asylsökande barns och ungdomars tillvaro visar att Sverige i många fall bryter tydligt mot barnkonventionen. *Enligt artikel 22 § 1. Konventionsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att ett barn söker flyktingstatus eller anses som flykting i enlighet med internationell eller nationell rätt och tillämpliga förfaranden och oberoende av om det kommer ensamt eller är åtföljt av sina föräldrar eller någon annan person, erhåller lämpligt skydd och humanitärt bistånd vid åtnjutandet av de tillämpliga rättigheter som anges i denna konvention och i andra internationella instrument rörande mänskliga rättigheter eller humanitär rätt, som nämnda stater tillträtt* se sidan 5

En stor liten pojke!

En liten pojke, med små händer och små fötter. Han hade ingen barndom. Ingen tid att leka och busa och andra barn. Han tvingades grymt in i vuxenvärlden. Där fick han knyta mattor med sina små fingrar som ständigt blödde. Han var slav i modern tid. Som en fullvuxen tidig morgon tills mörkret föll. Han var skuldslav och tvungen att återbetala familjens skuld med sitt arbete. Han var liten men visste att "barn ska ha penna i handen i stället för verktyg". Han såg barnens rättslöshet, såg sina kompisar som slet och jobbade under dåliga och grymma förhållanden. Han var ett barn men hade en djupgående tro på möjligheten till

en bättre framtid för fattiga barn. Han ville bli en stor advokat. Han sa "jag ska befria de stackars barnen i mattfabrikerna och tegelbruken". Han började kämpa för sina och andra barns rättigheter, arrangerade demonstrationer mot barnarbete och träffade myndighetspersoner i olika länder bl.a. i Sverige. Det tog inte så lång tid innan Iqbal Masih blev känd i världen för sin kamp mot klasssystemets utsugning av barn, särskilt i Pakistan.

Se sidan 4

Barnens rättigheter är universella

Anna-Lena Eklund 41-år trebarnsmamma, är socionom och arbetar nu på Öppenvårdsteamet i Skellefteå som är en öppenvårdsverksamhet inom socialtjänstens barn- och ungdomsenhet.

Det är inte lätt att vara tonårig idag!

Barnen Först:

Du är mamma till två tonårsflickor. Hur går det?

Anna Lena:

Det stämmer, jag har två flickor som är 14 och 16 år samt en yngre dotter som är 11 år. Så om några år har vi tre tonåringar i huset. Det går bra, det känns som en stor förmån att ha barn och få följa dem under uppväxten. Men med tre tjejer är konkurrensen om badrummet är stenhård!

Barnen Först:

Vilka svårigheter med tonåringar märker du?

Anna Lena:

Det är inte lätt att vara tonåring idag. Det händer mycket både fysiskt och psykiskt, man är på väg att bli vuxen. Det är en period i livet när man ska frigöra sig från sina föräldrar och hitta sin egen identitet, sina egna normer och värderingar. Som förälder tycker jag att man har en stor och viktig uppgift i att vara en bra förebild. Det är viktigt att se och bekräfta sitt barn. Barn och tonåringar behöver uppmärksamhet. Jag brukar fundera på vilken sorts uppmärksamhet jag ger

mina barn. Många gånger tror jag att vi är duktigare på att påpeka fel och brister och tjata på saker som tonåringen gjort eller inte gjort vilket ofta ger negativ uppmärksamhet. Jag tror att vi som föräldrar istället ska försöka att öka mängden av positiv uppmärksamhet där vi stöttar, berömmar och uppmuntrar våra barn. Barnets syn på sig själv skapas i samspel med omgivningen, därför är det viktigt att vi hjälper våra barn att få en positiv bild av sig själva och att barnet känner sig älskat för den unika person som han eller hon är. Jag tror att ungdomar som känner sig trygga i sig själva, känner att de är värdefulla och att de duger som de är klarar tonårstiden bättre. Vår uppgift som förälder är att hjälpa våra barn att en dag bli trygga och självständiga vuxna.

Barnen Först:

Många invandrarfamiljer tror att barn får göra vad de vill i Sverige. Att det inte finns tydliga gränser för barn. Vad tycker du?

Anna Lena:

Inom familjen tycker

jag att det ska vara en tydlig gräns mellan föräldrar och barn, en förälder ska inte eftersträva att vara kompis med sina barn. Som förälder är det viktigt att sätta gränser men också kunna ge stöd och uppmuntran, kontakt och värme. Barn blir trygga av att ha tydliga gränser och regler, oavsett i vilket land de bor. Föräldrarna blir tydliga och förutsägbara. Även om vi ibland inte tror att våra barn lyssnar på vad vi säger är jag övertygad om att de tar till sig betydligt mer av vad vi förmedlar i form av normer och värderingar än vi kanske tror.

Barnen Först:

Hur mycket får ett barn bestämma?

Anna Lena:

Som förälder har man huvudansvaret och därigenom också ett ansvar för att bestämma vad barnet ska få bestämma själv och vad man som förälder ska bestämma över. Föräldrarna ska fatta viktiga beslut och sätta upp gränser och regler för barnen. Hur mycket ett barn ska få bestämma själv är beroende på barnets ålder och mognad. Vi föräldrar måste komma ihåg

att vi också har ett stort ansvar i att låta våra barn utvecklas genom att lära sig att fatta egna beslut och ta konsekvenserna av dem. Som exempel kan jag berätta att när mina döttrar har börjat högstadiet har de fått ta ansvar för sin egen ekonomi. De har fått barnbidraget som ska räcka till skor, kläder, hårklippning, hygienartiklar, smink, godis, bio och det stora fritidsintresset ridning. Det har gjort dem prismedvetna, de har lärt sig att spara och prioritera.

Barnen Först:

Ska tonåringar få resa själva?

Anna Lena:

Det är ett bra exempel på en fråga som man som förälder ska besluta över. Personligen skulle jag inte tillåta mina döttrar att åka själva på en charterresa till en ort där jag vet att man huvudsakligen åker för att sola, bada och festa. När vi har talat om sådana saker brukar jag säga att det inte handlar om att jag inte litar på dem, men jag vill inte

Se sidan 3

att de vistas i en miljö där jag är orolig för att de kan råka illa ut. Men att resa kan innefatta så mycket, det kan också vara ett fantastiskt tillfälle att se andra länder och kulturer. Som ung kan man få många nya perspektiv på livet genom att resa. Själv tyckte jag att det var väldigt lärorikt att tågluffa som ung, jag upplevde det mycket positivt att se att min kompis och jag klarade av att resa på egen hand och ordna boende själva. Vi fick praktisk användning för de språk vi läst i skolan och kom hem med stärkt självförtroende. Vi var myndiga innan vi reste iväg på egen hand, och det anser jag att man bör vara.

**Barnen Först:
Får tonåringar dricka?
Dricker dina barn?**

Anna Lena:

Nej, mina barn dricker inte alkohol. Vi har pratat om det och som det ser ut idag har de inte heller något intresse av att dricka alkohol. Men som tonårsförälder får man alltid vara beredd på att den dagen kan komma när ens barn har druckit alko-

hol. Jag har full förståelse för att man som förälder kan bli rädd och därigenom också arg på sitt barn för att det har druckit alkohol. Jag tror inte att jag kan påverka mina barn att avstå från alkohol genom att hota, skrämma eller skälla på dem. Ett barn som vet att det kommer att bestraffas när det kommer hem försöker förmodligen komma undan straffet genom att ljuga eller kanske stanna borta över natten. För mig som förälder är det viktigt att visa att jag inte accepterar att mitt barn dricker men det är också viktigt att pratar med barnet om det som hänt. Lyssna på tonåringen, vad var anledningen till det som hänt? Ett respektfullt och förtroendefullt bemötande kan också leda till att du som förälder får uppriktiga svar och att du och ditt barn tillsammans kan prata igenom det som hänt och hur man kan undvika att det händer igen. Låt utgångspunkten i samtalet vara din egen oro, omsorg och kärlek till ditt barn.

Barnen Först:

Hur ska man ställa sig

till att tonåringar säger "alla barn får, varför får jag inte"? Alla andra dricker, varför får jag inte dricka?

Anna Lena:

För det första så stämmer det sällan att alla andra får dricka. En snabb rundringning till "alla andras" föräldrar brukar ge ett annat besked... Och skulle det verkligen vara så att mina barns kamrater får dricka alkohol för sina föräldrar så skulle jag bli mycket orolig! Då finns det en stor anledning att ta ett ordentligt samtal med sin tonåring om droger och kompisrelationer. Det kan vara svårt att stå emot alkohol om alla i kompisgänget dricker.

Lagen säger att man ska vara 20 år för att få köpa alkohol på Systembolaget och att man ska vara 18 år för att få köpa folköl och för att få beställa alkohol på restaurang. För mig är det självklart att jag inte kan tillåta mina tonåringar att dricka alkohol medan de är minderåriga. Men när jag pratar med mina barn om detta, så är inte lagstiftningen mitt viktigaste argument för att de

inte ska dricka alkohol. Det absolut viktigaste är att jag älskar mina barn och att jag är rädd om dem!

Det finns så många anledningar med att vänta med alkoholdebuten. Skadeverkningarna är större och man blir snabbare beroende när man är yngre. Det är

svårt att bedöma hur mycket alkohol man tål och alkoholbruket i sig försämrar bedömningsförmågan. Det är lätt att bli för full och risken för olyckor, slagsmål och våldtäkter ökar om man är berusad. Det försämrade omdömet kan också leda till att man gör saker som man sedan kan komma att ångra, som till exempel att ha oskyddat sex eller att testa andra droger.

Barnen Först:

Ska man bjuda barn på alkohol hemma?

Anna Lena: Jag skulle aldrig ställa upp på att köpa ut alkohol till mina tonåringar eller bjuda dem på alkohol hemma. Det finns föräldrar som vill avdramatisera alkoholbruket och introducera sina tonåringar till ett naturligt umgänge med alkohol exempelvis genom att bjuda dem på ett halvt glas vin vid en festlig middag. Min mening är att man inte lär ungdomarna hur man dricker alkohol, det enda man gör är att man lär ungdomarna att dricka alkohol.

Se sidan 4

Alla barn har rätt till ett lyckligt, säkert och kreativt liv!

.Det är inte lätt att vara tonårig i....

All forskning visar också på att ungdomar som blivit bjudna på alkohol hemma dricker mer och oftare än ungdomar som inte blivit bjudna på alkohol. Vissa föräldrar köper också ut alkohol till sina tonåringar trots att det är olagligt. Det kan bero på att man då tror sig ha kontroll på vad och hur mycket ens barn dricker. Tyvärr missar sig dessa föräldrar ofta. För många av dessa ungdomar är det bara en del av det som dricks under kvällen.

**Barnen Först:
Hur sträng ska man vara med "tider"?**

Anna Lena:
På vardagarna är det viktigt att inte vara ute för länge om man ska orka med att stiga upp och gå till skolan. Av egen erfarenhet vet jag också att tonåringar lätt fastnar framför TV:n eller datorn på kvällen så många tonåringar behöver nog en påminnelse om att det är dags att gå och lägga sig. När det gäller hur länge man får vara ute på helgerna tycker jag att det är bra om man kan prata ihop sig

med andra föräldrar om vilken tid ungdomarna ska vara hemma. Men i takt med att tonåringarna blir äldre kan det vara svårare och då tycker jag att det är bra att man kommer överens med sitt barn om en tid. Jag brukar uppmana mina tjejer att hålla de tider vi kommit överens om och att ringa mig om de blir försenade av någon anledning så behöver jag inte vara orolig. Ibland ringer de och vill ändra tiden för att till exempel se slutet på en film, då kan vi ibland förlänga tiden.

**Barnen Först:
Har du nåt speciellt knep?**

Anna Lena:
Som förälder kan man inte göra rätt i alla lägen, det är nog omänskligt att leva upp till. Och det skulle nog inte heller vara bra med en omänskligt perfekt förälder! Genom att vara en bra förebild och genom att visa att man älskar sitt barn kommer man långt. Tänk på att du är en förebild även i en konflikt mellan dig och ditt barn. Det är du som kan visa hur en konflikt kan lösas på ett bra sätt!

En stor liten....

De som skor sig på barnarbete kunde inte tåla honom. Han blev skjuten den 16 april 2005 på gatan där han träffades av 120 hagel. En tystnades ner. Han blev en stor symbol för kampen mot barnarbete.

Iqbal Masih var bara ett av de 250 000 000 barn som arbetar i åldrarna 5-15 år runt om i världen. Arbeten som äventyrar barnens skolgång, hälsa samt psykiska, moraliska och sociala utveckling. Pakistan har liksom de flesta länder lagar som förbjuder barnarbete. De har också

skrivit under barnkonventionen som säger att barn har rätt till skydd mot att utnyttjas ekonomiskt och mot att utföra arbete som kan vara skadligt för dem.

Kapitalismen, kapitalav 120 hagel. En talets tillväxt i världen är beroende av billig arbetskraft och exploatering. Den brutala diskrimineringen av barn runt om i världen är en produktion av detta system.

I den värld Iqbal kämpade för har alla barn samma levnads-möjligheter och samma rättigheter. I den världen är barn lyckliga och säkra. Iqbal ville ha en bättre värld. Han hann aldrig skapa den. Hinner vi?

Afsaneh Vahdat

Hur ett samhälle behandlar sina barn, är det mest talande beviset för hur mänskligt och fritt det är!

Omedelbart uppehållstillstånd....

I hantering av flyktingärenden glöms "barnperspektivet" och "barnens bästa" totalt bort. De, av media uppmärksammade fallen, om apatiska barn togs inte heller på allvar länge. Asylsökande barn diskrimineras öppet i olika nivåer i samhället idag. Detta är säkerligen, än sämre för de gömda asylsökandes barnen. Ensamkomna asylsökande barn försvinner spårlöst från migrationsverkets flyktingläger i Sverige. Vad händer med dessa barn? Lever de? Var sover de? Mår de bra? Får de mat, kläder, medicin, tillgång till skolan,...? Detta händer tyvärr i Sverige idag, ett land som ratificerade FN:s barnkonvention och Genève's flyktingkonvention, 1989. Hur är förhållanden på flyktinglägren för dessa barn? Får de ett bra bemötande, medicinsk hjälp, terapi, mat, husrum, lek och fritidsaktiviteter, umgänge, skola och undervisning? Tanken, att alla dessa asylsökande barn som har troligen med mycket svårighet och säkerligen med en traumatisk bakgrund kunnat ta sig till Sverige, efter en lång väntan på ett mänskligt bemötande och behandling, ger upp hoppet, faller i apatiskt tillstånd eller föredrar ett liv på gatan, säljes till hemliga bordeller, hamnar i missbruk och gängbår, eller helt enkelt förlorar livet spårlöst, är fruktansvärd och skrämmande. Barnkonventionen och flyktingkonventionen utgår från att barnens bästa skall sättas i främsta rum. I dagens Sverige är dessvärre flyktingbarnens fråga, en politisk och ekonomisk fråga, där andra aspekter väger mer än barnperspektivet och barnens bästa. Barnen Först kräver att barnens bästa och barnperspektivet kommer i främsta rum i alla situationer där barn är inblandade. Asylsökande flyktingbarnen skall förberedas alla möjligheter som alla andra barn i samhället. Asylsökande flyktingbarns livssituation och utveckling skall ej fördröjas med evig väntan på besked från myndigheter om föräldrarnas ärenden. Barnen Först kräver samtidigt att, regeringen och migrationsverket utser en särskild granskningsgrupp med bland annat representant från Barnombudsmannen, Barnen Först, och andra barnrättsorganisationer för utredning av asylsökande flyktingbarns situation och förhållande på flyktinglägren.

Vi kräver dessutom ovillkorlig och omedelbar asylrätt för:

Alla asylsökande apatiska barn.

Alla ensamkomna asylsökande barn under 16

år från första dagen de anländer i Sverige.

Alla asylsökande, gömda flyktingbarn.

Alla asylsökande barnfamiljer som väntar på besked mer än ett år i Sverige.

**Riksförbundet Barnen Först
Stockholm 2005-maj-05**

Ordförande:

Karim Shamohammadi
karimshamohammadi@yahoo.se
Mobilnr:0046– 70 852 67 16

Redaktör:

Afsaneh Vahdat
afsanehvahdat@yahoo.com
Mobilnr:0046– 76 206 95 49

Utgivare:

Narges Zangene
Narges_zangene@yahoo.se
Mobilnr: 0046– 70 759 40 44

Adress:

Box 4815121 Södertälje

www.barnenforst.com
www.childrenfirst.com

All yrkesarbete för barn skall förbjudas!

Vi kräver amnesti för alla asylsökande!

Kimia Pazoki
ordförande för
Iranska Flyktingars
Riksförbund i
Stockholm hjälper
flyktingar i Sverige
till ett nytt liv. Hon
har kämpat hårt
och länge för att de
apatiska flykting-

barnen ska få stan-
na i Sverige. Den
7 maj 2005 slöt tu-
sentals upp sig för
flyktingamnesti i
Stockholm för att
sätta tryck bakom
amnestikravet. Ki-
mia medverkade i
denna demonstra-
tion med sitt tal
som kommer här
nedan:

För bara mindre än ett år sedan så skickades apatis-
ka barn fastbundna tillba-
ka till sina länder.

För bara mindre än några
månader sedan så miss-
handlades asylsökande när
de skulle med tvång
skickas tillbaka till det
helvetet som de har rymt
ifrån.

För bara någon månad
sedan sa migrationsminis-
ter att ge amnesti till apa-
tiska barn kan leda till en

humanitär kata- strof.

Jag kallar detta rådande
inhumana asylpolitiken i
Sverige för Humanitär
katastrof.

Folk flyr undan diktaturer,
massavrättningar, stening-
ar,och när de kom-
mer hit kallas de lögnare,
lycksökerska t.o.m. sti-
mulerande frakturer när
deras barn hamnar i sjuk-

säng eller försöker ta livet
av sig.

För bara en vecka sedan
så plötslig utlännings-
nämnden behöver vägled-
ning från regeringen angä-
ende ett apatiskt barns
ärende. Hittills så har UN
inte behövt någon vägled-
ning från Regeringen.
Man har kunnat stämpla
avslag efter avslag. Jag
tror inte för en enda se-
kund att detta ärende skil-
jer sig från de andra apa-
tiska barns ärende eller
UN:s behov av vägled-
ning.

Däremot är jag övertygad
att sedan folkrörelserna
har avlöst varann, sedan
samhällets samvete har
vaknat till och sagt ifrån i
form av protestaktioner,
seminarium, reportage i
media, m.m.

Allt detta har varit stort
tryck för regeringen, de
drog ett steg tillbaka och

stoppade alla apatiska
barnens avvísningar och
**DENNA TRIUMF ÄR
TACKVARE ER .**

Detta tack vare alla orga-
nisationer, föreningar,
människor och partier som
fortfarande bryr sig om
människliga rättigheter,
människliga värderingar.

Detta tack vare ni som vill
ha en rättssäker asylpro-
cess vilket är ute ur bilden
idag.

*År 2001 Sverige riksdag
fattar beslut att UN ska
läggas ner, år 2005 pågår
fortfarande denna debatt
och man säger att **kanske**
denna myndighet kommer
att läggas ner i början av
2006. Människornas öde
avgörs i en myndighet där
landets riksdag har erkänt
att det finns brister, man
har fattat beslut om ned-
läggning men ändå asyl-
sökande måste lämna sitt*

*öde i dessa bristfälliga
händer. Regeringen måste
ta konsekvenserna och
sluta att skönmåla den
svenska flyktingpolitiken
och tvingas i praktiken att
erkänna att den politik
som förs varken är männi-
skovärdig eller lever upp
till rättssäkerhetens krav.*

Därför kräver vi amnesti
för alla asylsökande som
befinner sig här i Sverige.
Vi kämpar vidare och
utvecklar denna kamp till
en stor folkrörelse. Jag
uppmanar alla att ansluta
sig till denna kampanj
"Flykting Amnesti 2005"
vilken kan bli den avgö-
rande folkrörelsen i denna
fråga.

Vad ska det bli?
Amnesti
När?
NU

Samhället har ansvar för barnens välbefinnande!